

ατμός

ατμός, ο, ουσ. [<αρχ. ἄτμος], ο ατμός·

- βγάζει ατμούς, κατέχεται από μεγάλο θυμό, από μεγάλη οργή, είναι πολύ θυμωμένος, πολύ οργισμένος: «μην τον πειράζεις καθόλου, γιατί έχασε η ομάδα του το πρωτάθλημα και βγάζει ατμούς». Συνών. βγάζει αφρούς (απ' το στόμα του)·

- είμαι υπ' ατμόν, είμαι πανέτοιμος για ξεκίνημα, για δράση: «πέρνα να με πάρεις όποια ώρα θέλεις, γιατί θα είμαι υπ' ατμόν»·

- τον έχω υπ' ατμόν, τον έχω πανέτοιμο για ξεκίνημα, για δράση: «πέρνα να τον πάρεις τώρα, γιατί τον έχω υπ' ατμόν». Από την εικόνα των παλιών βαποριών και αμαξοστοιχιών που είχαν ως κινητήρια δύναμη τον ατμό.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας